

[Svend Haugaard.]
 vis må opkræve kontingent hos deres medlemmer. Men det er klart, at det kan også få et videregående perspektiv både for gymnastikforeningerne, som sikkert i stort tal vil bruge denne lov, som den nu er udformet, og senere også for andre sportsgrene, som jo sikkert vil melde sig med deres krav i hvert fald ved den næste revision, og det kan der vel ikke være noget galt i. Jeg ved ikke, hvem der sådan med rimelighed kan sætte en grænse og sige, at det ene er mere værdifuldt end det andet, om det er hobbyfag eller det er idrætsudøvelse. Det må da i høj grad blive et spørgsmål.

Og så lige en bemærkning til hr. K. B. Andersen, som ville springe noget over for at få det hele med. Han fik da i hvert tilfælde med — for fjerde gang, tror jeg nok det er — det her, som jeg i et letsindigt øjeblik betroede ham med hensyn til de radikales forslag. Det er næsten blevet et kompleks hos hr. K. B. Andersen; nu håber jeg, det efterhånden er overstået. Men det er da rigtigt, at vi to meget gerne går i vandet, også sammen, især når det er frivilligt, og nu får vi altså mulighed for det i forbindelse med disse bassiner. Jeg betragter det som noget glædeligt, at der nu kan gives indtil 50.000 kr. til et sådant formål, men jeg må da på den anden side sige, at der er jo den meget stærke begrænsning, at hvor der gives tipsmidler, kan hjælpen her ikke træde til. Og med de store udgifter, der er til svømmebassiner, når man skal have fat på den slags ting i praksis, er det jo trods alt en begrænset hjælp, og det kan gøre det nødvendigt, at vi tager spørgsmålet op med et nyt lovforslag, så vi endnu en gang kommer til at tale svømmebassiner.

Jeg er enig med de ordførere, der har sagt, at breviskolens problem ikke er blevet løst. Jeg beklager det, men det har altså vist sig meget vanskeligt, og det bliver næppe muligt at løse det, før disse private breviskoler overgår til at blive selvejende institutioner.

Ligeledes vil jeg betragte det som meget glædeligt, hvis spørgsmålet om radio- og TV-undervisningen kunne tages op på en sådan måde, at vi kunne få en bedre løsning af det. Vi trænger i hvert tilfælde til en løs-

ning, og jeg vil da være blandt dem, der henstiller til ministeren, at man er vågen over for det spørgsmål.

Som helhed må jeg sige, at lovforslaget her er et fint tilbud om fritidsundervisning i alle dens forskellige former. Jeg håber, loven må blive brugt efter formålet, jeg håber, den må være i stand til at igangsætte, til at inspirere, til at vække til interesse for en udviklende fritidsbeskæftigelse, at den må have mulighed for at give den enkelte større dygtighed, større tilfredshed, større glæde og rigere livsudfoldelse. Skulle der samtidig blive lejlighed til at lægge et par tommers vækst til personlighedsudviklingen, ville det jo også være meget heldigt. Jeg håber, loven bliver godt brugt, ikke misbrugt. Det er meget vigtigt, at befolkningens sympati for denne undervisning stadig væk opretholdes, og dér er det jo afgørende, om den bliver brugt godt og ikke bliver misbrugt. Jeg mener, at den lægger et betydeligt ansvar over på initiativtagerne, men jeg tror også, de vil være i stand til at bære det ansvar.

Poul Dam: Da mit partis ordfører, fru Gunhild Due, ikke er til stede, skal jeg på mit partis vegne sige nogle få ting om forslaget her ved anden behandling. Jeg gør det med så meget mere glæde, som jeg ikke har været medlem af undervisningsudvalget her i den sidste omgang og derfor som en udenforstående kan lykønske udvalget til, at de har fået afsluttet arbejdet med dette omfattende lovforslag.

Der foreligger en enstemmig betænkning, og vi tiltræder gerne såvel de deri stillede ændringsforslag som lovforslagets endelige vedtagelse.

Det er jo ikke sådan, at der med dette betænkningsarbejde er udtrykt en fuldstændig og kompakt enighed om alle mulige detaljer eller en kompakt tilfredshed med det resultat, man er nået til. Det er klart, at der her er et område, hvor udviklingen stadig fortsætter, og det langvarige og grundige arbejde, som først er udført i forskellige udvalg og i ministeriet og senere er foretaget her i folketinget, er jo kun en milepæl, et punkt på vejen. Man skal, så snart man nu har fået gennemført de fornødne bekendtgørelser og cirkulærer, i gang med at reformere og revidere igen, og det er kun godt.